

Nyhedsbrev

Egmont Højskolen

December 2010

Af Michael Pedersen

Det er endnu engang blevet tid til en hektisk outro-uge på Egmont Højskolen. Ugen er præget af en dimissionsfest for højskolens første færdige STU-elev (læs om den senere i nyhedsbrevet), et nyt initiativ med at gøre fagenes fest til et heldagsarrangement samt selvfølgelig outro-festen og Oles afslutningstale. Torsdag kan eleverne tage hjem, og freden kan sænke sig over skolen, når det sidste lærermøde med efterfølgende julefrokost er færdigt på fredag. Det er et godt hold, vi tager afsked med i denne uge.

Hektisk start

Vi lagde hårdt ud i ugen efter efterårsferien. Ugen var præget af elevstævnet. Torsdag blev der holdt temadag, hvor elever og lærere fik en cirkusforestilling op at stå, som skulle vises fredag aften. Fredag tog alle eleverne til Skanderborg for at deltage i en gospelworkshop. Imens fór pedellerne rundt på skolen og gjorde den klar til elevstævnet. Elevforeningen havde inviteret til elevstævnet, og det blev som sædvanlig en stor succes. Formand for Liberal Alliance, Anders Samuelsen stod for årets foredrag. Med udgangspunkt i sit eget liv gav han et bud på, hvordan man modstår modgang. Lørdag aften var den traditionsrige festaften med festtale ved forstander Ole Lauth, uddeling af jubilæumspokaler, fællessange, lotteri og endelig et brag af en fest. Det var trætte, tidligere elever, som søndag formiddag forlod Egmont Højskolen.

På årets elevstævne fremlagde Anders Samuelsen Liberal Alliances fremtidsvisioner

I temaugen blev der arbejdet med begrebet det perfekte på mange forskellige måder.

Det perfekte og defekte

Så var der temaugen, hvor temaet var det perfekte. I oplæg, workshops og gruppearbejde blev begrebet det perfekte behandlet ud fra forskellige indfaldsvinkler. Det var en lærerig uge.

Temaugen faldt sammen med release-partyet på dobbelt dvd'en "Det perfekte menneske" og

”Det uperfekte menneske”. Alle tog til filmbyen i Århus for at være med. Egmont Højskolen har bidraget med ”Det uperfekte menneske”. Begge film er et studie i, hvad et menneske egentlig er, men med hver sit udgangspunkt: Det perfekte og det defekte. Hvori består forskellen? Og vigtigere: hvori består ligheden? Dvd-udgivelsen rummer også en kort bonusfilm, i hvilken Jørgen Leth analyserer samspillet mellem de to film. Tanken bag udgivelsen er, at filmene skal vises på festivaler verden over, samt fungerer som oplæg til diskussion, refleksion og debat i handicapfaglige og socialpædagogiske sammenhænge. Lørdag, i forlængelse af temaugen, indbød vi til familie- og vennedag. Elevernes familie og venner havde mulighed for at opleve Egmont Højskolen i løbet af lørdag eftermiddag. De kunne vælge mellem forskellige fag.

Filmene ”Det perfekte menneske” og ”Det defekte menneske” kan bestilles på Egmont Højskolen. Filmene er gratis, men du skal dække udgifterne til forsendelsen af filmene.

Tid til travlhed og afsked

December er som sædvanlig en travl måned. På linierne er det sidste arbejde blevet lavet. Eleverne har holdt Café Talentløs, hvor de har vist hinanden skjulte sider af sig selv.

I de nedenstående artikler kan du læse mere om, hvad der foregår på Egmont Højskolen. Du kan også læse, hvordan det er at forlade Egmont Højskolen og starte med sin egen BPA-ordning.

Elever og personale ønsker alle skolens venner en glædelig jul og et godt nytår.

Reportage:

Borgmesteren gav Ane-Sophie huen på

Ane-Sophie Madsen er den første STU-elev, som har færdiggjort den treårige ungdomsuddannelse for unge med særlige behov på Egmont Højskolen. Det blev fejret ved en dimissionsfest mandag den 13. december, hvor både borgmester, UU-vejleder og pressen var mødt op.

”Jeg har noteret mig, at du i din treårige ungdomsuddannelse bl.a. har arbejdet med grafik og design. Det er områder, jeg selv har interesseret mig for, og det glæder mig, at du også har

Ane-Sophies Madsens venner var mødt op for at lykkeønske hende med den færdiggjorte STU-uddannelse

ladet de områder indgå i din ungdomsuddannelse.” sagde borgmester for Skanderborg Kommune, Jørgen Gaarde.

Ane-Sophie Madsens familie, venner, lærere og assistenter var mødt talstærkt op for at fejre Ane-Sophie. Klimaks på receptionen var, da Jørgen Gaarde efter sin tale gav Ane-Sophie studenterhuen på og overrakte hende uddannelsesbeviset.

”Alle har behov for at vise, at de duer til noget”, sluttede borgmester Jørgen Gaarde sin tale.

Uddannelse for alle

Forstander Ole Lauth påpegede, at Ane-Sophie Madsen har været med til at forme en del af loven. Han fortalte, at Ane-Sophie var taget med over til en høring om STU på Christiansborg. Det havde gjort et meget stort indtryk på de politikere, som deltog.

”I den oprindelige lovtekst var det en forudsætning, at man som STU-elev skulle have en forudsætning for at få udbytte af uddannelsen. Men det er blevet fjernet, og det er godt, for det er svært at måle. På et møde for nylig gav KLs repræsentant udtryk for, at man burde satse på, at STU fremover har et erhvervsigte. Men du har vist, at alle har brug for at lære noget,” sagde Ole Lauth

Stolte af dig

”Jeg er jyde, så jeg tænkte, om det ikke er lidt for meget med en studenterhue? Men nu, hvor jeg selv har tænkt efter, så er du blevet uddannet til livet. Selv oplevede jeg, at du er begyndt at have holdninger, da jeg forleden spurgte, hvad du skulle nytårsaften? Du svarede, at det ikke kommer mig ved, og det har du jo ret i. Anne-Sophie, mor og jeg er meget stolte af dig”, sagde Ane-Sophies far, Henrik Madsen i sin tale til receptionen.

Henrik Madsen slog fast, at mange forældre med børn med et væsentligt handicap er bekymrede for, hvordan deres barn får et ungdomsliv. Gennem Ane-Sophies år på Egmont Højskolen, er den frygt blevet gjort til skamme.

”Jeg tror, du har overhalet de fleste unge indenom, hvad angår fester og alkohol. Når folk spørger, hvor længe du skal være på Egmont Højskolen, er jeg begyndt grinende at svare, at det skal du så længe din lever kan holde til det”, sagde Henrik Madsen.

Efter receptionen var der en frokost, hvor Ole Lauth udråbte et trefoldigt leve for Ane-Sophie og gæsterne lykønskede hende ved at skåle i champagne.

Jeg siger fra og til

Ane-Sophie Madsen har ikke noget verbalt sprog. Hun kommunikerer ved at assistenten spørger om noget, som hun bekræfter eller protesterer over. Det nye er, at hun nu tør lægge sin holdning frem i kommunikationen.

”Da jeg startede på Egmont, viste jeg ikke min mening. Men nu er jeg blevet god til at sige fra og sige min mening. Jeg brokker mig, hvis mine assistenter siger noget, der ikke passer”, fortæller Ane-Sophie Madsen til nyhedsbrevet.

Det er vigtigt for alle at blive hørt. Tidligere havde Ane-Sophie Madsen vanskeligt ved at tage del i en samtale mellem flere mennesker. Den treårige ungdomsuddannelse har givet hende mod til det.

”Jeg er blevet mere social og er blevet bedre til at følge med i samtalen. Jeg er blevet meget bedre til at kommunikere med andre. Jeg viser min mening tydeligt. Så har jeg også

fået en masse sjove oplevelser, som jeg nok ikke havde fået andre steder”, siger Anesophie Madsen.

Interview

Kunsten kommer både indefra og udefra

Et semester er ved at være slut, og det er tid til at gøre status. Eleverne på Kunst-linien har haft rigelig lejlighed til at udvikle deres egen stil. En af erkendelserne har været, at selvom kunsten udtrykker en følelse, som kommer indefra, så er kunsten i lige så høj grad påvirket af det, der møder en udefra.

Af Michael Pedersen

Der er gang i den i kunstkælderen. Værker bliver kørt op til udstilling på fagenes dag. Andre er i gang med at rydde op. Det er den sidste uge på Egmont Højskolen, og den sidste dag på linierne. Det er tid til at evaluere og samle op på, hvad man har fået ud af det sidste halve år.

”Før jeg startede på Kunst-linien, var jeg overbevist om, at kunst er noget der kommer indefra en selv. Nu er jeg blevet overbevist om, at det i lige så høj grad kommer udefra. Det kommer fra samtaler med andre mennesker, som du lader dig inspirere af. Det

kommer fra historier, og det kommer fra autentiske begivenheder. Selvom kunsten kommer fra en følelse, kommer det i lige så høj grad fra den virkelige verden omkring dig, som du lader dig inspirere af”, siger Jonas Kay Jensen. Jonas Kay Jensen har sammen med Anne-Grethe Ipsen og Camilla Wedel Højholdt valgt at gå på Kunstlinien i efteråret. Der er blevet brugt mange timer i højskolens kælder. Nu er det ved at være slut, og det er blevet tid til at gøre klar til, at de andre elever kan se deres arbejde.

Jonas Kay Jensen fik en øjenåbner, da han erkendte, at kunsten kommer ikke kun indefra, men også gennem alt det vi møder

Tid til kreativitet

Liniefaget er det fag, der timemæssigt fylder mest for eleverne. Det er derfor vigtigt, at man får valgt den rigtige linie og at der er gjort nogle overvejelser om, hvad man gerne vil have ud af det.

"Jeg spillede musik i gymnasiet, men har ellers aldrig gjort ret meget ved det kreative. Jeg ville gerne arbejde kreativt, tegne og male, så det var en god mulighed at vælge kunstlinien", fortæller Camilla Wedel Højholdt.

Både Jonas og Anne-Grethe har tidligere beskæftiget sig lidt med kunst. Men den intense fokus på kunst er ny for dem begge. Det har været guld værd at kunne gå i dybden med noget, der interesserer dem.

"Jeg har malet et par år og vil gerne begynde et sted. Selvom jeg har malet før, er jeg aldrig gået så meget ind i kunsten som her i de sidste fire måneder. På linien har jeg fået en helt masse baggrundsviden, det er dejligt", siger Anne-Grethe Ipsen.

For Camilla Wedel Højholdt var valget af kunstlinien en kærkommen mulighed for at

Har fået selvtillid

Undervisning på linien har været bred. Der er blevet talt om kunsthistorie og kunstforståelse. Holdet har været på udstillinger på Aros og Statens Museum for Kunst, hvor de er blevet inspireret til deres egne værker. Først og fremmest har der været tid til at udvikle sin egen kunst.

"Det har været godt, at jeg har kunnet få vejledning af en lærer. Var jeg i tvivl om noget, har jeg fået råd af læreren. Nogle gange har læreren selv givet råd til, hvordan jeg kunne gøre et værk bedre. Det har udviklet mig", fortæller Camilla Wedel Højholdt.

Anne-Grethe har fået mod på at vise sin kunst frem. I første omgang skal det vises frem til medeleverne på højskolen, men hun vil gerne mere end det.

"Jeg har fået selvtillid til at fortsætte med at male. Og så håber jeg, at jeg engang kan komme på en udstilling med mine malerier. Når jeg kommer til Vojens, som jeg snart flytter

Anne-Grethe Ipsen har malet tidligere, men har aldrig haft mulighed for at dykke så langt ned i kunsten som på kunstlinien

til, skal jeg lige have undersøgt mulighederne", siger Anne-Grethe Ipsen. Jonas kan heller ikke forestille sig, at han er færdig med at udøve kunst. Usikker på, hvad han præcis vil bruge det til, er kunsten en side af ham selv, som skal udvikles.

"Jeg vil gerne udfolde min måde, at arbejde på og bruge kunsten som hobby. Jeg vil hele tiden prøve at udvikle min stil, og vil også prøve at få min kunst ud til andre mennesker", siger Jonas Kay Jensen.

Dagelev på Egmont

Kasper Lysholt er en af Egmont Højskolens dagelever. Her skriver Kasper Lysholt om det at være dagelev. Han spørger nogle medelever, hvordan de har det med at være højskoleelever i døgndrift.

*Af: kasper Lysholt
Dagelev på Egmont Højskolen*

Jeg er glad for at være dagelev.

Jeg kommer hjem hver dag, for jeg kan lide at ikke være på en skole i 24 timer. Jeg dur ikke til at være på en skole med så mange mennesker omkring mig hele tiden.

Jeg skal have et sted, hvor jeg bare kan sidde alene og spille pc eller se tv.

Jeg har et liv ved siden af. Jeg synes det er en fed skole, men jeg er bare ikke en højskole person. Jeg var ude og spørge folk om, hvad de

synes om at være fuldtidselev og her er svarene:

Hvordan er det at være på skolen i 24 timer?

Pernille: Jeg synes det er godt. Jeg slipper for transport hver dag. Jeg savner ikke at have mere privatliv, end jeg har på skolen.

Paula: Både godt og skidt. Hverdagene er ok, men weekenderne er kedelige.

Hvor mange år skal du være på skolen?

Pernille: Ikke så længe. Jeg står nr.1 på listen til bostedet "Koglerne", og håber at kunne flytte dertil hurtigt.

Kasper Lysholt er glad for at være dagelev

Interview

På egne ben med BPA

Efter Egmont Højskolen er David Tue Jensen flyttet til Århus, hvor han er startet med sin egen BPA-ordning. For alle er det en stor omvæltning, når de første gang flytter for sig selv. Men når man pludselig skal være arbejdsleder for en håndfuld assistenter, er der endnu flere ting, man skal have styr på.

Af Michael Pedersen. (samt elever fra BPA lillelinje)

I sommers flyttede David Tue Jensen i egen lejlighed, hvor han fik BPA (Borgerstyret Personlig Assistance). Inden da havde han været elev i tre år på Egmont Højskolen. David oplevede hurtigt, at det er svært at få styr på alle ting på en gang.

”Det er faktisk både berigende og skræmmende at skulle klare alt selv. Jeg er en, som gerne vil have styr på alt, og det synes jeg ikke altid, jeg har. På den anden side, er der få ting, der bare skal være i orden. Du skal sørge for at få betalt dine regninger, du skal sørge for kontakt med kommunen, når du har behov for det og du skal have styr på din vagtplan. Så skal du have styr på, hvad du skal i nærmeste fremtid”, siger David Tue Jensen.

David Tue Jensen har ved at foretage en hård prioritering fået styr på de ting, som gør, at hans nye liv som arbejdsleder fungerer godt. Han ved, at han som nybegynder har meget at lære, men kan også se, at hans liv med en BPA giver mange spændende og nye muligheder. I starten var han begrænset af, at han kun havde fået bevilget syv timers hjælp om dagen. Det gjorde det svært at have et udadventt og aktivt liv. Kort før interviewet havde han haft revurdering af sin ordning, hvor han havde fået forhøjet timetallet til 16 timer om dagen. Nu er han ved at undersøge, hvor og hvordan han kan komme i gang med at skabe en fast hverdag med indhold.

Pladsen på forsædet

På Egmont Højskolen er borgere og assistenter også højskoleelever sammen. Ude i sin egen lejlighed oplever David Tue Jensen, at det er en af de store forskelle. I dag er han nødt til at være meget mere på forkant med tingene:

”Det er anderledes, for når du bor alene, skal du være opmærksom på, at det er dig, der er på forsædet. Det synes jeg faktisk kan være lidt svært”, erkender David Tue Jensen.

Noget af det sværeste er, at man skal opveje venlighed med egne behov. På Egmont Højskolen kan man rimelig let få fat i sin assistent, hvis han eller hun har fået en pause. Giver David nu sine assistenter fri, kan han ikke pludseligt få fat i dem og må derfor slække på egne behov:

”Her vil jeg være ærlig og sige, at det synes jeg faktisk kan være lidt svært. Der er jeg måske lidt for betænksom. Det betyder eksempelvis, at jeg nogle gange har givet min hjælper fri, fordi jeg sad ved computeren og tænkte, at så kan de lige så godt få fri. Så kunne jeg først få hjælp, når hjemmeplejen kom på den fastsatte tid. Her er det vigtigt at finde sin egen balance, så man ikke går på kompromis med sig selv”, fortæller David Tue Jensen.

Hav et godt forhold

På Egmont Højskolen havde David Tue Jensen flere gange BPA som fag. Han har ud fra filmen ”Når Mine Hænder Er Dine” flere gange været med til at diskutere forholdet mellem assistent og borger. Med de erfaringer, han nu har gjort sig, kan han se, at forholdet er meget kompliceret:

Som ny arbejdsgiver synes David Tue Jensen, at en af de svære ting er, at han er tvunget til at tage ”pladsen på forsædet” altså være den der bestemmer.

”Forholdet til en assistent skal være professionelt. Men det er samtidigt vigtigt, at man kan være sig selv. Jeg er eksempelvis en flab. Det ved min assistent jo nu, men det kan rent faktisk godt overraske nye hjælpere. Selvom forholdet er professionelt, så opdager folk også de særlige sider af dig, og der må du kunne være dig selv”, forklarer David Tue Jensen.

Først og fremmest mener David Tue Jensen, at han som borger skal være opmærksom på, at assistenterne er der, fordi de får løn. Det betyder ikke, at assistenterne ikke får et personligt forhold til borgeren. Men bevidstheden om, at det er et lønnet arbejde betyder, at der er grænser. Du er nødt til, som borger, at kende dit ansvar. Det gælder eksempelvis i brugen af humor:

”Du skal mærke efter, hvordan du har det med din assistent og hvordan han har det med dig. Det er også vigtigt at assistenten mærker efter. Det er vigtigt, fordi det afgør, hvor meget fis man kan tage på hinanden”, siger David Tue Jensen.

Hjælper et andet menneske

Assistenten tager også noget med ind i forholdet. Her mener David Tue Jensen, at det er vigtigt, at assistenten får øje på ham som person:

”Man skal ikke gøre det alt for meget til robotarbejde, for så bliver det et kedeligt arbejde. Min assistent må gerne opleve, at han hjælper et andet menneske, men at det er et menneske, der ligner ham. Et menneske, der også gerne vil ud og drikke, lære noget osv.”, fortæller David Tue Jensen.

Alle mennesker har brug for at være alene. Indtil nu, hvor David kun har haft syv timers hjælp om dagen, har det ikke været noget problem. Men han er klar over, at når han får mere hjælp, skal han turde sætte grænser og være åben om sine behov for at være alene. ”Når jeg skal til at have 16 timer om dagen, skal jeg lige finde ud af, hvordan man gør, for man gider sgu ikke hinanden hele tiden. Men Egmont forberedte én rigtig godt til at bo selv. Vi skal ikke glemme, at der også er dage på Egmont, hvor man går rigtig meget op og ned af sin assistent, så det bliver nok ikke så slemt at vænne sig til det”, mener David Tue Jensen.

Godt taget imod

David Tue Jensen kommer oprindeligt fra Herning Kommune. Det var Herning Kommune, som mente at syv timers hjælp om dagen var nok. Samarbejdet med Herning Kommune var generelt meget tungt. Nu hvor Århus Kommune har overtaget sagen, føler David, at alting glider lettere:

”Jeg har oplevet en positiv holdning fra Århus Kommune. Det er helt anderledes end Herning Kommune. Efter Jeg har flyttet kommune, har jeg fået rigtig god støtte og rådgivning om, hvad jeg kan få hjælp til, merudgifter og sådan noget. Det fik jeg overhovedet ikke at vide i min gamle kommune”, fortæller David Tue Jensen.

David Tue Jensen har valgt at lade firmaet Handicapformidlingen overtage arbejdsgiveransvaret for hans assistenter. Men firmaet har hjulpet med mange andre ting, og især i starten har David været glad for, at de hjalp ham med kontakten til kommunen. Det har været godt at have andre i ryggen, da han for eksempel skulle kæmpe for flere timer.

Drømmen, der gik i opfyldelse

Efter tre år på Egmont Højskolen nyder David Tue Jensen, at han har fået sin egen lejlighed. Til tider kan det være hårdt på højskolen, at der altid er mange mennesker. En selvstændig tilværelse har altid været Davids drøm, og nu nyder han, at han endelig selv kan bestemme alt.

"Det har altid været min drøm at komme i min egen lejlighed. Så det er fedt. Og det er rart, at her ikke er så mange mennesker. Det har været rart at bevise, også overfor mig selv, at jeg kunne klare det. Det er rart, at man er sig selv, at man selv kan tage hånd om sit liv og at man selv bestemmer, hvordan der skal se ud", slutter David Tue Jensen.